

3. soud může k návrhu a se svolením exekventa stanoviti obnos vyšší, než podání nejnižší (§ 151 ex. ř.);

4. se svolením exekventa a hypotekárních věřitelů může soud stanoviti jiné podmínky pro zapravení nejvyššího podání, než jaké stanoví ex. ř. (§ 152 ex. ř.).

K roku položenému ku stanovení dražebních výmink předvolání budte dlužník, exekvent a všechny osoby, pro něž dle výkazů u soudu se nalézajících vážnou věcná práva a břemena. Osobám, jež, jak jest předvídati, nelze v čas předvolati, neb jež byly marně předvolány, zřídí soud opatrovníka, jemuž se předvolání doručí. Pokud není se obávati kolise zájmů, lze touž osobu zříditi za kuratora několika účastníků. Žřízení kuratora nemusí býti pokaždé oznámeno ediktem. Kurator zastupuje osobu, které byl zřízen tak dlouho, pokud se tato sama nedostaví, neb jiného zástupce soudu nepojmenuje. Rovněž zaniká kuratela, když zájmy osoby nevyžadují dalšího zastoupení (§ 162 ex. ř.).

Jednání o dražebních výminkách budiž, pokud možná, skončeno bez odročení. Všechny osoby k roku předvolané mohou navrhovati změnu navržených výmink dražebních. Na základě pak výsledku jednání stanoví soud výminky dražební, patřičný zřetel bera k předpisům zákonným. Navrhne-li se při roku, by řízení dražební bylo zrušeno neb odloženo, lze o výminkách dražebních jednati teprve po zamítnutí návrhu takového, při čemž soud, uváživ všechny okolnosti, stanoví, nemá-li býti s usnesením o podmínkách dražebních sečkáno, až usnesení zamítací nabude právní moci (§ 163 ex. ř.).

### Vynálezy (dodatek ku čl. Patenty).

#### I. Způsob přihlašování.

Aby na určitý vynález byl udělen patent, musí být u úřadu patentního ve Vídni přihlášen; přihlášení děje se podáním písemným a má obsahovati tato data:

1. jméno a příjmení, zaměstnání a bydliště žadatelovo, pokud se týká, kromě toho tatáž udání o zástupci, jenž přihlášení podává. Žadatelé cizozemští musí podati přihlášení toto a příslušná jiná podání k patentu se odnášející toliko zástupcem v tuzemsku bydlícím (§ 7 zák. pat.) doložice ona data o tomto stálém zástupci svém;

2. žádost, aby patent udělen byl;

3. stručné a věcné označení vynálezu; vysvětlení podrobné podati sluší v přiloženém popisu vynálezu (viz doleji ad c);

4. počet let, na která chce přihlašující zapraviti roční poplatek napřed, prve než mu patent se udělí.

K sestavené takto přihlášce připojiti jest tyto přílohy:

a) přihláškový poplatek 10 zl. nebo stvrzenku některého úřadu poštovského o tom, že tento poplatek vplacen byl pro pokladnu patentového úřadu nebo konečně stvrzenku o tom, že obnos tento byl přímo vplacen u pokladny úřadu patentového ve Vídni;

b) plná moc zástupci daná ku přihlášení vynálezu;

c) popis přihlášeného vynálezu ve dvou exemplářích; oba tyto exempláře jakož i přihláška sama, dále i výkresy musí být podepsány žadatelem neb jeho zástupcem (srv. § 52 zák. pat., § 8, 4 nař. min. obch. ze dne 15. září 1898 č. 160 ř. z.).

## II. Forma přihlášky a příloh.

Osoby v tuzemsku bydlící musí podati přihlášky a přílohy jejich v jazyku německém nebo v zemském jazyku obvyklém v bydlišti jich; jeden exemplář popisu může tu býti sepsán též německy. Pro žadatele patentu bydlící v cizozemsku předepsána jest obligatorně němčina pro přihlášky i přílohy; plná moc může býti vydána však i jazykem cizozemským, ale úřad patentní má právo žádati ověřený německý překlad (§ 7 cit. nař. z r. 1898 č. 160 ř. z.; k tomu srv. i §§ 1—6 téhož nařízení). Přílohy opatřiti jest postupnými čísly nebo písmeny a dle tohoto označení uvéstí se mají v přihlášce samé. Psáno býti má vše zřetelně a čitelně; u míst menší důležitosti, jakož i zejména u míst v cizozemsku ležících poznamenati dlužno stát, provincií nebo příslušný správní okres (§ 8 cit. nař.).

Popis samotný má býti zevrubný, nikoli však zbytečně rozvláčný, a vůbec tak býti sepsán, aby se hodil k tisku (§ 52 zák. pat. a § 9 cit. nař.). Zejména pak stanoví se tu proto (§§ 10—14 cit. nař.) zcela podrobný návod i nařízení, jichž dlužno dbáti, aby popisy mohly býti tištěny a výkresy fotograficky reprodukovány; předepisuje se formát papíru a jakost inkoustu upotřebeného, číslování a označování obrazcův a výkresů, popisování jich, dále stanoví se způsob kreslení a rýsování, jakost tuže (smí býti použito tuže čínské); kde toho potřebí, udávati jest míru, váhu, teplotu (jen dle Celsia), hustotu, chemické značky pouze určitými zkratkami, pokud se týká, značkami v zákonu uvedenými. Modely a vzorky se ku přihláškám zpravidla nepřikládají; výjimkou děje se tak k tomu cíli a potud, aby popisu porozuměno bylo a tu pak pravidelně v exempláři jediném. Při třaskavinách ukázky se nepředkládají z přirozených příčin bezpečnostních (§§ 10—16 cit. nař. z r. 1898 č. 160 ř. z.).

## III. Živnostenské vykonávání vynálezů.

Již tím dnem, kterého vynález veřejně byl vyhlášen v listu patentním (srv. § 57 zák. pat.), může původce vynálezu k patentování přihlášeného (resp. jeho zástupce) vynález po živnostensku vykonávati. Jestliže by od přihlášky ustoupil nebo byl-li patent odepřen, lze výjimečně od této doby přece vykonávati vynález po živnostensku, a to tenkrát, jsou-li splněny podmínky stanovené všeobecnými předpisy ku provozování příslušné živnosti. Za těchto podmínek lze vykonávati též vynález, na nějž byl udělen patent v rozsahu od přihlášení se uchylujícím, pokud by výkon rozšířiti se měl nad onen změněný rozsah (§ 1 nař. min. obch. a vnitra ze dne 15. září 1898 č. 162 ř. z.). Zamýšlí-li živnostník použití oprávnění onoho co do počátku živnostenského vykonávání vynálezu, musí to oznámiti živnostenskému úřadu, v jehož okrese vynález provozovati se má; oznámení to učiniti má dříve nebo současně (arg. § 2 cit. nař. č. 162 ř. z.) s počátkem provozování; později se tak státi nemůže. V oznámení tom uvéstí jest jméno, věk, obydlí a státní příslušnost provozujícího živnostníka, dále místo, kde se provozovati bude; přiloženy mají k tomu býti dva výstisky čísla patentového listu, ve kterém jest oznámena přihláška vynálezu dotýčného (§ 2 cit. nař. z r. 1898 č. 162 ř. z.). Učiní-li dotýčný vynálezce toto oznámení řádně a později ustoupí sám od přihlášení vynálezu k patentování podaného nebo byl-li patent odepřen nebo konečně definitivně patent na vynález udělen byl, dlužno to oznámiti příslušnému živnostenskému úřadu I. stolice do 8 dnů po tom, kdy se některá z uvedených

možností v patentovém listu uveřejnila; v té případnosti pak, že byl patent definitivně udělen, musí živnostník dotýčný předložiti kromě toho ještě dva exempláře popisu (§ 3 cit. nař.). Má-li vynález k patentování přihlášený nebo již patentovaný provozován býti i právním nástupcem vynálezcovým, musí býti k oznámení živnostenskému úřadu podávanému přiložen i průkaz o právním nástupnictví (srv. §§ 2 a 4 cit. min. nař. z 1898 č. 162 ř. z.). Jestliže by vynálezce resp. jeho právní nástupce započítí chtěl nebo znovu započítí zamýšlel po živnostensku vykonávati vynález v době, kdy patent na vynález udělený již zanikl nebo odňat byl, vázán jest všeobecnými předpisy řádu živn. o nastupování živností vůbec platnými (§ 5 téhož nařízení). Jestliže by však patent provozovaný (podle § 17 zák. pat.) za neplatný byl prohlášen neb odňat, může se na dále provozovati jen pro ten případ, že splněny jsou podmínky předepsané pro výkon příslušné živnosti (§ 6 tamtéž).

Co do vykonávání vynálezu ku patentování přihlášeného nebo již patentovaného, vytknouti jest, že řídit se dlužno vždy přísně rozsahem uvedeným v přihlášce nebo v popisu patentu, jinak — nehledě k ustanovením o nastupování živností — jest živnostenské vykonávání tu podrobeno všeobecným předpisům řádu živnostenského (srv. §§ 7—9 cit. nař. z r. 1898 č. 162 ř. z.).

#### IV. Výhody určitým osobám poskytované.

Kromě toho, že se může počkati, po případě prominouti poplatků přihláškový a první roční poplatek (srv. § 114 zák. pat.) a že se mohou některé náklady s řízením patentovým spojené prominouti (§§ 115, 116 a 118 zák. pat.), stanoví min. nař. ze dne 15. září č. 163 ř. z. další výjimečnou výhodu pro osoby chudé a pro dělníky, kteří jsou odkázáni pouze na svou mzdu. Výhoda ta záleží v tom, že se povolí osobám těmto patentový zástupce nebo úředně oprávněný soukromý technik (zapsaný do rejstříku soukromých techniků) k zastupování jich v řízení o udělení patentu prozatím zdarma a rovněž i pokud jde o zastoupení advokátem některým dobrovolně se hlasícím při ústním jednání před úřadem nebo soudem patentním. Tu jde tedy o zastoupení nikoli bezplatné, nýbrž o zastoupení, za které se později dotýčným zástupcům odměny dostane, tak že oni jen odměnu tu vynálezci čekají (§ 1 cit. nař. č. 163). Povolené výhody tyto obmezeny jsou výhradně jen na osobu, již povoleny byly; důsledkem toho nepřecházejí na právní nástupce oprávněného, ani se netýkají účastníků ostatních, kteří s onou osobou za udělení patentu žádají, ani nepřísluší společníkům ve sporu o platnost patentu vedeném (§ 2 cit. nař. z r. 1898 č. 163).

O povolení naznačené výhody musí ovšem strana žádati zvláštním podáním a přiložiti vysvědčení o svých majetkových poměrech. Dělník musí předložiti vysvědčení o tom, že z určitého pracovního poměru (jejž uvéstí jest) vydobytý výdělek jest příjmem jeho jediným; vysvědčení to vydává zaměstnavatel dělníkův, potvrzuje obecní starosta v bydlišti dělníkově a mimo to příslušný politický úřad I. stolice, pokud se týká, stačí tu místo obou těchto potvrzení toliko potvrzení magistrátu (jako ku př. v Praze). Ve vysvědčení chudoby osoby nemajetné uvéstí se mají příjmy a prameny jich, dále osoby, o něž se nemajetná osoba případně starati má a potvrzeno budiž, že strana nemá jiného příjmu než nutnou výživu pro sebe a rodinu potřebnou. Vysvědčení to vydává starosta bydliště

strany a potvrzuje politický úřad I. stolice; vysvědčení, která vydána byla obcí se zvláštním statutem, nemají potřebí dalšího potvrzování. Je-li takovéto vysvědčení potřebné ku povolení některé ze shora uvedených výhod starší než půl roku, ale potvrzeno písemnou doložkou (rozumí se, od příslušných úřadů), že jest vysvědčení dosud správné, jest přílohou nezávadnou (§ 7 a 9 cit. nař. z r. 1898 č. 163 ř. z.). Takováto vysvědčení vydávají se bezplatně a bez poplatků (§ 8 téhož nařízení).

K naznačenému účelu použito může býti i vysvědčení chudoby vydaného a potvrzeného k dobytí práva chudých v řízení soudním (srv. min. nař. ze dne 23. května 1897 č. 130 ř. z. a § 10 cit. nař. ze dne 15. září 1898 č. 163 ř. z.). O žádostech za povolení výhod co do zastupování vynálezce chudého neb dělníka rozhoduje s konečnou platností předseda úřadu patentového, jenž také povolává svým nařízením patentového zástupce neb soukromého technika ku prozatím bezplatnému zastupování zavázaného (srv. § 16 nař. min. ze dne 15. září 1898 č. 161 ř. z. a § 3 cit. nař. č. 163 ř. z.). Co se týče zastupování osob těchto advokáty, dorozumí se min. obchodu s příslušnými advokátními komorami (§ 3 téhož nař. odst. 4).

#### V. Ochrana vynálezů na tuzemských výstavách.

Ministerstvo obchodu uděliti může určitým výstavám tuzemským právo k dočasné ochraně patentů ve výstavě súčasněných; za propůjčení práva tohoto žádati musí výstavní správa předloživši program výstavní a uvedši dobu trvání výstavy. Na to se dané oprávnění toto vyhlásí ve Vídeňských Novinách (Wiener Zeitung), v listu patentovém a v úředních novinách příslušné korunní země, kde se výstava koná. Jednotlivý vynálezce může pak žádati ministerstvo obchodu, aby na některé z těchto výstav patent jeho dočasně chráněn byl. Vynálezy vystavené na některé z těchto tuzemských výstav požívají již od té doby, kdy vynalezený předmět do výstavy vnesen byl, přednostního práva ve smyslu § 54 pat. zák. pod tou podmínkou, že vynález od doby vnesení tohoto až nejpozději 3 měsíce po skončení výstavy řádně se přihlásí k ochraně patentové u patentního úřadu. Dokud právo výstavě propůjčené nebylo uveřejněno ve Vídeňských Novinách, nemůže se činiti nárok na výhody tuto poskytnuté stran vynálezů, které na výstavě jsou vystaveny (§§ 1 a 2 min. nař. ze dne 15. září 1898 č. 164 ř. z.). Bylo-li do místností výstavních vneseno několik stejných vynálezů, požívá práva přednosti onen vynález, který byl dříve k patentování přihlášen (t. j. u úřadu patentního). Ku přihlášce této musí býti kromě příloh uvedených v §§ 51 a 53 zák. pat. připojeno potvrzení od správy výstavní o tom, že

1. vynalezený předmět přihlášený ku patentování svou podstatou srovnává se s předmětem vystaveným;

2. o tom, kdy (který den) vnesen byl vynalezený předmět do výstavní místnosti;

3. o tom, že výstava ještě trvá, pokud se stalo přihlášení před skončením výstavy; bylo-li přihlášení podáno po skončení výstavy (v oné lhůtě tří měsíců srv. §§ 5 a 2 cit. nař. ze dne 15. září 1898 č. 164 ř. z.), musí správa výstavní vysvědčiti tu den, kdy výstava skončena byla (§ 3 téhož nařízení). Takto sdělaná a doložená přihláška uveřejní se v listu patentovém s uvedením dne, kdy vynález do výstavy vnesen byl, a dne, kdy vynález se přihlásil (§ 4 téhož nařízení). Avšak úřad patentní může

totožnost vynálezu přihlášeného a vystaveného zjistiti na útraty přihlašovatelovy, nelze-li z podaných příloh srovnalosti této seznati (§ 6 téhož nařízení).

Není-li přihláška nikterak závadnou, jest přihlašovatel oprávněn žadat již ode dne, kdy patent přihlásil, před soudem za prozatímní ochranu patentu ve smyslu §§ 108 a 106 zák. pat. Tato zatímní ochrana soudní se poskytuje za těchto podmínek:

1. k žádosti připojen budiž popis přihlášeného vynálezu ověřený úřadem patentním,
2. potvrzení o tom, kterého dne byl vynález vnesen do místnosti výstavních,
3. potvrzení o tom, kterého dne patent přihlášen byl (srv. § 7 cit. nař. ze dne 15. září 1898 č. 164 ř. z.).

### Výnosy.

Pojem výnosů není pojmem zákonným a protož nelze zcela přesně a úplně vystihnouti výměru výnosu a to tím méně, ježto se všeobecně užívá výrazu »výnos« kolísavě a nejistě. V nejširším smyslu lze výrazu tohoto použití k označení kterékoli vyhlášky nějakého vyššího úřadu, jejímž předmětem jest všeobecné jakési opatření a nikoli pouhé rozhodnutí určitého případu. V tomto smyslu směšuje se obyčejně »výnos« s výrazem »nařízení«. V užším slova smyslu staví se slovo výnos protivou k nařízení, které se tu odnáší k obecnému celku (ku všem občanům státním nebo k určité třídě jejich), kdežto výnos jest vyhláškou vyššího úřadu platící některému podřízenému úřadu. V tomto smyslu používá i Mayerhofer výrazu výnos, vyměřuje pojem výnosu dle Obentrauta asi takto: »Výnos v užším, ve službě obvyklém smyslu jest každé sdělení výsledku úřední činnosti, které vychází od představeného nějakého úřadu a svědčí určitému úřadu jemu dle služebního organického svazku podřízenému.« Jak neurčitým jest výraz výnosu, možno uvést na př. jen to, že cís. pat. ze dne 4. března 1849 č. 153 ř. z. pojednávající o zavedení zvláštního říšského a zemského zákonníka mluví v § 6 o »výnosech úřadů zemských« a vyrozumívá tím nařízení, opatření a poučení ve veřejných záležitostech vydaná úřady zemskými a vyjmenovaná v § 5 lit. b) téhož patentu, a dále, že v § 7 cís. patentu ze dne 27. prosince 1852 č. 260 ř. z. rozumí se dokonce »výnosy« uvozovací a vyhlášovací zákony k zákonům značného objemu.

Výnosy v onom užším smyslu mohou míti rozmanitý obsah: jich účelem může býti vysvětlení zákonů, návod k jich náležitému vyplnění, mohou odnáseti se k postupu prací úřadů rozličných, káráti shledané závady v postupu tom atd. Výnosy publikují ministerstva jednotlivá obyčejně věstníky jimi vydávanými (ohledně věstníku min. obchodu srv. výnos ze dne 21. prosince 1850 č. 1, min. fin. výnos ze dne 10. prosince 1853 č. 20.026, ministerstva kultu výnos ze dne 13. března 1869 č. 151, min. sprav. výn. ze dne 18. listopadu 1887 č. 13858), nebo oběžníky (cirkuláři), okružníky atd. Samo sebou se rozumí, že takovéto výnosy mají ryze vnitřní povahu a nikdy nemají moci zákona nebo nařízení, jež byla publikována v zákonníku říšském (rozh. spr. s. dv. sb. »Budwinski« č. 42, 60, 88, 344, 1113, 111). Sluší se ještě zmíniti o ustanovení uvedeném v § 16. zák. ze dne 7. května 1874 č. 50 ř. z. ohledně výnosů biskupských (neboli nařízení, instrukcí, pastýřských listů a pod.),